

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 28. ožujak 2018. [\[Multimedia\]](#)

Vazmeno trodnevlje

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas bih se želio zadržati u razmišljanju o Vazmenom trodnevlju, koje započinje sutra, kako bih malo produbio ono što najvažniji dani liturgijske godine predstavljaju za nas vjernike. Želio bih vam postaviti pitanje: koji je blagdan naše vjere najvažniji: Božić ili Uskrs? Uskrs, jer je to blagdan našega spasenja, blagdan Božje ljubavi prema nama, blagdan, slavlje njegove smrti i uskrsnuća. I zato bih želio razmišljati s vama o ovom blagdanu, o ovim danima, koji su vazmeni dani, sve do Gospodinova uskrsnuća. Ti dani predstavljaju spomen-čin velikog otajstva: smrti i uskrsnuća Gospodina Isusa. Trodnevlje započinje sutra, Misom večere Gospodnje a završit će večernjom Nedjelje Uskrsnuća Gospodnjega. Zatim slijedi Vazmeni ponedjeljak, još jedan dan u kojem slavimo ovaj veliki blagdan. Ali to je post-liturgijsko: to je obiteljski blagdan, društveni praznik. Ono (trodnevlje) označava temeljne etape naše vjere i našega poziva u svijetu i svi kršćani su pozvani živjeti ta tri sveta dana – četvrtak, petak, subota; i – razumije se – nedjelja, ali subota je uskrsnuće – tri sveta dana kao, da tako kažem, „matricu” svog osobnog života, zajedničkog života, kao što su naša židovska braća živjela izlazak iz Egipta.

Ova tri dana ponovno kršćanskom narodu stavljaju pred oči velike događaje spasenja koje je izveo Krist, i tako ga usmjeravaju prema obzoru njegova budućeg određenja i ojačavaju ga u njegovu odgovornom zauzimanju u svjedočenju u povijesti.

Na uskrsno jutro, dozivajući u svijest etape doživljene u Trodnevlju, posljednica, to jest pjesan ili neka vrsta psalma, svečano će objaviti uskrsnuće: „Ufanje mi uskrslo je, / Krist, moj Gospod i sve moje. / Pred vama će tamo gdje je / cvjetna strana Galileje”. Ovo je velika potvrda: Krist je uskrsnuo. I u mnogim narodima svijeta, osobito u Istočnoj Europi, na ove uskrsne dane ljudi se ne pozdravljaju s „dobro jutro”, „dobra večer”, već „Krist je uskrsnuo”, da potvrde veliki uskrsni pozdrav. „Krist je uskrsnuo”. U tim riječima – „Krist je uskrsnuo” – trodnevlje kulminira u dirljivom klicanju. One sadrže ne samo navještaj radosti i nade, nego i apel na odgovornost i poslanje. I nije

sve u kolačima, jajima, praznicima – premda je i to lijepo jer je to obiteljski blagdan – ali ne završava sve na tome. Tamo započinje hod prema poslanju, navještaju: Krist je uskrsnuo. I taj navještaj, do kojeg nas trodnevlje vodi da nas pripremi da ga prihvatimo, je središte naše vjere i naše nade, to je srž, to je navještaj, to je – teška riječ, ali koja sve govori – to je kerygma, koja neprestano evangelizira Crkvu i koja je sama poslana evangelizirati.

Sveti Pavao sažima uskrсни događaj u ovom izrazu: „Krist je žrtvovana Pasha naša" (1 Kor 5, 7), poput janjeta. Žrtvovan je. Stoga – nastavlja – „staro uminu, novo, gle, nast" (2 Kor 5, 17). Ponovno je rođeno. I zato se na Uskrs od samih početaka ljude krstilo. I ja ću u subotu navečer krstiti ovdje, u Svetome Petru, osam odraslih osoba koje započinje kršćanski život. I sve započinje jer će biti iznova rođene. A drugim sažetim izrazom sveti Pavao objašnjava da Krist „je predan za opaćine naše i uskrišen radi našeg opravdanja" (Rim 4, 25). Jedini, jedini koji nas opravdava; jedini koji nam daje roditi se ponovno je Isus Krist. Nitko drugi. A za to ne morate ništa platiti, jer je opravdanje – postati pravednicima – besplatno. I to je veličina Isusove ljubavi: on daje svoj život besplatno da nas učini svetima, da nas obnovi i da nam oprost. I to je srž ovog Vazmenog trodnevlja U Vazmenom trodnevlju sjećanje na ovaj temeljni događaj postaje slavlje puno zahvalnosti i istodobno obnavlja u kršćenicima osjećaj njihova novog stanja, koje isti apostol Pavao ovako izražava: „Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore [...] ne za zemaljskim!" (Kol 3, 1-3). Gledati gore, gledati horizont, proširiti naše obzore: to je naša vjera, to je naše opravdanje, to je stanje milosti! Po krštenju smo, naime, uskrsnuli s Isusom i umrli smo stvarima i logici svijeta; ponovno smo rođeni kao nova stvorenja: ta stvarnost traži da postane konkretno postojanje iz dana u dan.

Ako uistinu dopusti da ga Krist opere, ako mu zaista dopusti da svuče s njega staroga čovjeka kako bi hodio u novom životu, kršćanin, premda ostaje grešnik – jer svi mi to jesmo – više ne može biti propadljiv, Isusovo opravdanje nas spašava od propadljivosti, mi smo grešnici, ali nismo propadljivi; on više ne može živjeti sa smrću u duši, niti može biti uzrok smrti. I ovdje moram reći nešto tužno i bolno... Postoje lažni kršćani: oni koji kažu „Isus je uskrsnuo", „Isus me opravdao", ja sam u novom životu, ali živim pokvarenim životom. I ti će lažni kršćani loše završiti. Kršćanin, ponavljam, je grješnik – svi mi to jesmo, i ja – ali imamo sigurnost da, kad tražimo oprost, Gospodin nam oprašta. Pokvareni se pak pretvara da je časna osoba, ali, u konačnici, u njegovu srcu je trulež. Novi nam život daje Isus. Kršćanin ne može živjeti sa smrću u duši, niti biti uzrok smrti. Pomislimo – da ne idemo daleko – sjetimo se onoga što je blizu nas, sjetimo se takozvanih „kršćanâ mafijašâ". Ali oni ništa nemaju od kršćanskoga: kažu da su kršćani, ali nose smrt u duši i donose smrt drugima. Molimo se za njih, da Gospodin dotakne njihovu dušu. Bližnji, osobito najmanji i najslabiji, postaje konkretno lice kojemu možemo darovati ljubav koju je Isus dao nama. A svijet postaje prostor našeg novog života kao uskrslih. Uskrsli smo s Isusom: na nogama i uzdignuta čela i možemo dijeliti poniženje onih koji su i danas, poput Isusa, u patnji, golotinji, potrebi, samoći, smrti, da bismo postali, zahvaljujući njemu i s njim, oruđa otkupljenja i nade, znakovi života i uskrsnuća. U mnogim zemljama – ovdje u Italiji i u mojoj domovini – postoji običaj da, kad se na Uskrs začuju zvona, majke i bake nose djecu da operu oči vodom, vodom života,

kao znak da mogu vidjeti Isusove stvari, nove stvari. Dopustimo da nam se na ovaj Uskrs opere dušu, da nam se operu oči duše, da vidimo lijepe stvari i činimo lijepe stvari. I to je divno! Upravo to je uskrsnuće Isusovo nakon njegove smrti, koja je bila cijena za spas svih nas.

Draga braćo i sestre, oraspoločimo se da dobro živimo ovo Vazmeno trodnevlje koje je pred nama – počinje sutra –, da bismo sve dublje bili uključeni u otajstvo Krista, koji je umro i uskrsnuo za nas. Neka nas na ovom duhovnom putovanju prati Blažena Djevica, koja je slijedila Isusa u njegovo muci – bila je tamo, gledala, trpjela... – bila je prisutna i sjedinjena s njim pod njegovim križem, ali nije se sramila sina. Majka se nikada ne srami svog sina! Bila je tamo i primila u svoje majčinsko srce veliku radost uskrsnuća. Neka nam ona izmoli milost da se na duhovan način uključimo u slavlja narednih dana, da naše srce i život uistinu budu preobraženi. Ostavljajući vam ove misli, svima vama upućujem najljepše želje da vam Uskrs bude radostan i svet, zajedno s vašim zajednicama i vašim dragima.

I savjetujem vam: na Uskrs ujutro, odvedite djecu do umivaonika i operite im oči. To će biti znak kako vidjeti uskrslog Isusa.